

מסכת יומא

פרק ד משנה ב

קָשֶׁר לְשׁוֹן נָשֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח וְהַעֲמִידוּ כְּנֶגֶד
בֵּית שְׁלוּחֹו, וְלִנְשָׁחֵט כְּנֶגֶד בֵּית שְׁחִיטָתוֹ. בָּא לוֹ אֶצֶל פָּרוֹ
שְׁנִיָּה, וְסוּמָךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמְתוּדָה. וְכֹךְ הָיָה אוֹמֵר, אָנָּה
הַשֵּׁם, עֲוִיתִי פִּשְׁעֹתַי חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם
קְדוֹשֵׁיךָ. אָנָּה הַשֵּׁם, כִּפָּר נָא לְעֹנֹוֹת וּלְפִשְׁעִים וּלְחַטָּאִים,
שְׁעוֹיֹתִי וְשִׁפְשָׁעֹתִי וְשִׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם
קְדוֹשֵׁיךָ, כִּפְתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ (וַיִּקְרָא טו), כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה
יִכַּפֵּר עָלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ תִּטְהָרוּ. וְהָיוּ
עֹנִין אֶתְרֵיו, בְּרוּךְ הוּא שֶׁמֶם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: